

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy Milana Taubera, soudce Vadima Hlavatého a soudkyně Pavly Klusáckové ve věci

žalobkyně: **Blue Style a.s.**, IČO: 25609688
se sídlem Jindřišská 873/27, Praha 1
zastoupená advokátem Mgr. Michalem Hanzlíkem
se sídlem Milevská 2094/3, Praha 4

proti
žalované: **Česká obchodní inspekce, ústřední inspektorát**
se sídlem Štěpánská 794/44, Praha 1

o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 17. 3. 2023, č. j. ČOI 35572/23/O100/Sy/Št,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Základ sporu

1. Žalobkyně se podanou žalobou domáhala přezkoumání a zrušení v záhlaví uvedeného rozhodnutí, kterým bylo zamítnuto její odvolání a bylo potvrzeno rozhodnutí České obchodní inspekce, Inspektorát Středočeský a Hl. m. Prahy, ze dne 6. 10. 2022, č. j. ČOI 122970/22/1000. Prvostupňovým rozhodnutím byla žalobkyně shledána vinnou ze

Shodu s prvopisem potvrzuje M. P.

spáchání přestupku podle § 15 odst. 1) písm. a) kontrolního řádu, kterého se dopustila tím, že neposkytla prvostupňovému orgánu jako kontrolnímu orgánu součinnost spočívající v předložení dokumentu – nabídky zájezdu, na jejímž základě došlo dne 23. 8. 2021 k uzavření smlouvy o zájezdu č. 01908711, ve lhůtě 10 dnů ode dne 1. 12. 2021, kdy jí byl doručen úřední záznam prvostupňového orgánu ze dne 29. 11. 2021 o kontrolním úkonu kontrolujícího, a dále v opětovně stanovené lhůtě 10 dnů ode dne 18. 1. 2022, kdy jí byl doručen záznam prvostupňového orgánu ze dne 12. 1. 2022 o kontrolním úkonu kontrolujícího. Tedy žalobkyně jako kontrolovaná osoba ve smyslu § 1 odst. 1 kontrolního řádu nesplnila povinnost poskytovat kontrolujícímu potřebnou součinnost k výkonu jeho oprávnění podle § 10 odst. 2 kontrolního řádu. Za to byla žalobkyni uložena pokuta ve výši 25 000 Kč podle § 15 odst. 2 kontrolního řádu ve spojení s § 46 odst. 1 zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich.

II. Obsah žaloby

2. Žalobkyně namítala, že žalovaná na základě zjištěného skutkového stavu dospěla k chybnému závěru a nezabývala se řádně všemi argumenty žalobkyně. Naopak žalovaná odkazovala na závěry, které jsou v přímém rozporu s dosavadním průběhem řízení, a v tomto ohledu je napadené rozhodnutí nepřezkoumatelné.
3. Podle svého názoru žalobkyně poskytla veškerou součinnost požadovanou v žádosti doručené žalobkyni dne 18. 1. 2022, č. j. ČOI 5430/22/1000, kterou byla žalobkyně vyzvána k předložení „*nabídky zájezdu, na jejíchž základě došlo dne 23.8.2021 k uzavření Smlouvy o zájezdu č. 01908711 spotřebitele pana M. K. do destinace Turecko (Antalya), Turecká riviéra – Kemer – Hotel Club Boran Mare Beach***** v době 5.9.2022 – 14.9.2022*“. Podle žalobkyně žalovaná ani prvostupňový orgán plně nepochopily způsob uzavírání smluv žalobkyni coby cestovní kanceláři. Způsob prezentace služeb je specifický, neboť se cena a rozsah služeb jednotlivých zájezdů odvíjí od několika různých parametrů. Nejprve je spotřebitel informován o dostupnosti služeb v destinaci a následně specifikuje své požadavky. Až poté je vytvořena relevantní konkrétní nabídka žalobkyně, kterou spotřebitel může, ale nemusí přijmout. Konkrétní vzor smlouvy o zájezdu je vygenerovanou specifickou nabídkou adresovanou spotřebiteli. V intencích žádosti poskytla žalobkyně vzor smlouvy o zájezdu č. 01908711, čímž poskytla součinnost. Vzor smlouvy byl nabídkou žalobkyně spotřebiteli, který byl vytvořen v návaznosti na specifické požadavky spotřebitele. Na základě této nabídky pak došlo dne 23. 8. 2021 k uzavření smlouvy o zájezdu č. 01908711.
4. Pokud spotřebitel s konkrétní nabídkou souhlasí, odesílá objednávku v nabídce (vzoru) uvedených služeb. Spotřebitel neodesílá nabídku, ale v okamžiku odeslání se stává z textu vzoru smlouvy objednávka zájezdu, jejíž akceptací dochází k uzavření smlouvy o zájezdu. Pojem „objednávka“ v zápatí vzoru smlouvy není v rozporu s tím, že je vzor smlouvy při zobrazení spotřebiteli nabídkou se všemi podstatnými parametry, na jejímž základě dochází k uzavření smlouvy. Argumentace žalované k pojmu objednávka je zcela irelevantní.
5. K argumentu žalované, že „*v případě spotřebitele M. K. se jednalo o nabídku prostřednictvím internetových stránek www.blue-style.cz, jak uvedla obviněná ve svém vyjádření ze dne 10.12.2021*“ žalobkyně opáčila, že ve svém vyjádření ze dne 10. 12. 2021 neuváděla k nabídce nic, pouze k dotazu prvostupňového orgánu popsala, jak byla vytvořena smlouva o zájezdu. Tvrzení žalované nemá oporu ve spisu.

Shodu s prvopisem potvrzuje M. P.

6. Žalovaná dále nesouhlasila s tvrzením žalobkyně stran nových skutečností. V prvostupňovém rozhodnutí přitom bylo zcela nově uvedeno, že námitka žalobkyně spočívala v tom, že svou povinnost poskytnout součinnost splnila tím, že kontrolnímu orgánu předložila spotřebitelovu nabídku. Toto žalobkyně nikdy netvrdila. Doložila nabídku, která se vygenerovala v systému na základě konkrétních požadavků spotřebitele, tedy dokument, který byl nabídkou žalobkyně, podle kterého byla uzavřena smlouva o zájezdu. V žádném předchozím vyjádření neuvedla, že by vzor smlouvy považovala za ofertu spotřebitele, ani nepředložila místo své nabídky spotřebitelovu objednávku zájezdu. Objednávkou se stává vzor smlouvy až v okamžiku, kdy s nabídkou spotřebitel souhlasí a rozhodne se služby objednat. Je zjevné, že vzor smlouvy byl jako oferta spotřebitele vnímán pouze ze strany prvostupňového orgánu. Z hlediska argumentace a závěrů prvostupňového orgánu se jednalo o novum, k němuž bylo žalobkyni znemožněno se vyjádřit, coby k podkladům rozhodnutí ve smyslu § 36 odst. 3 správního řádu. Žalobkyně si nemohla být vědoma takového názoru, když vzor smlouvy sice byl nabídkou, leč nikoli spotřebitele, ale žalobkyně. Tímto jednáním bylo žalobkyni rovněž odepřeno právo navrhopat důkazy a činit jiné návrhy.
7. Žalobkyně poukázala na účel ukládání pokut, který spočívá mimo jiné ve vynucení splnění povinnosti. Žalobkyně byla prokazatelně aktivní a poskytovala opakovaně a dlouhodobě součinnost, z čehož je zjevné, že uložení pokuty nebylo na místě.
8. Dále žalobkyně rozporovala naplnění materiální stránky přestupku a odkázala na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 31. 10. 2008, č. j. 7 Afs 27/2008-46, podle kterého je povinností správních orgánů zkoumat, zda jednání vykazuje daný stupeň společenské škodlivosti, tudíž materiální stránku správního deliktu. S ohledem na aktivní přístup žalobkyně nemohla být dána materiální stránka přestupku.
9. Žalovaná argumentovala, že neposkytnutím součinnosti byl zmařen účel kontroly. Žalobkyně přitom setrvala reagovala na žádosti prvostupňového orgánu, konkrétně a věcně, a postupně zasílala vyžádané doklady. Prvostupňový orgán v rámci výzev své požadavky blíže nespecifikoval a nijak je neupřesnil, a to ani po zaslání vzoru smlouvy. Jednání žalobkyně nespočívalo v úmyslu vyžádané podklady nedodat, či znemožnit provedení kontrol jako celku, když jediným důvodem neuspokojení prvostupňového orgánu je zjevné nepochopení kontrakčního procesu a nedostatečné specifikování požadavku. Situaci bylo možné s ohledem na požadavky dobré správy a § 5 správního řádu vyřešit doplněním či upřesněním požadavku ze strany prvostupňového orgánu. S ohledem na okolnosti případu nemohlo jednání žalobkyně dosáhnout takového stupně nebezpečnosti, aby došlo k naplnění materiální stránky přestupku.
10. Nepochopení ze strany prvostupňového orgánu a nesprávné definování požadavku není možné klást k tíži žalobkyni. Nelze odhlédnout od konstantní rozhodovací praxe Nejvyššího správního soudu, podle které jsou za přestupek podle § 10 odst. 2 kontrolního řádu považována jednání, kdy kontrolovaná osoba není aktivní, vůbec nereaguje, či reaguje pouze obecně a neodpovídá na položené dotazy.

III. Vyjádření žalované k podané žalobě

11. Ve vyjádření k podané žalobě žalovaná setrvala na stanovisku uvedeném v napadeném rozhodnutí a navrhla, aby soud žalobu pro nedůvodnost zamítl.

Shodu s prvopisem potvrzuje M. P.

12. Žalovaná uvedla, že z obsahu vzoru smlouvy vyplývá, že jeho zaslání spotřebiteli předcházela samostatná nabídka zájezdu v katalogu, kde měly být spotřebiteli sděleny podstatné informace týkající se zájezdu vyžadované příslušnými právními předpisy. Mimo jiné zde bylo uvedeno „beru na vědomí a souhlasím, že VSP, katalog, případně dodatečné nabídky a VI jsou nedílnou součástí smlouvy a odesláním vyplněné objednávky stvrzuji, že mi byly tyto dokumenty předány“. Z toho žalovaná dospěla k závěru, že se jednalo o objednávku spotřebitele, vytvořenou na základě nabídky žalobkyně, která této objednávce předcházela, a setrvala v názoru, že nabídku žalobkyně a objednávku spotřebitele je nutné v tomto případě rozlišovat.
13. Žalovaná nesouhlasila, že se ve vztahu k argumentaci v prvostupňovém rozhodnutí jedná o novum. Ve sdělení o vyřízení námitek prvostupňový orgán uvedl, že předložený dokument může představovat návrh smlouvy s již uvedeným číslem uzavírané smlouvy o zájezdu, nikoli však požadovanou nabídku zájezdu. Prvostupňový orgán vycházel při závěru z kontroly z toho, že se jednalo o vyplněnou objednávku spotřebitele, což jednoznačně vyplývá i z obsahu předmětného dokumentu, který je výslovně jako objednávka označen.
14. Žalovaná se zabývala otázkou materiální stránky přestupku ve svém rozhodnutí. Prvostupňový orgán prověřoval mimo jiné splnění informačních povinností pořadatele zájezdu. V tomto ohledu je podstatná právě samotná nabídka zájezdu, kdy pořadatel musí spotřebitele informovat v dostatečném předstihu před uzavřením smlouvy. Neposkytnutím součinnosti žalobkyně jednoznačně zmařila účel kontroly.

IV. Posouzení žaloby Městským soudem v Praze

15. Městský soud v Praze přezkoumal žalobou napadené rozhodnutí v rozsahu uplatněných žalobních bodů, jimiž je vázán [§ 75 odst. 2 věta první zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“)], a vycházel přitom ze skutkového i právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 s. ř. s.).
16. Soud v dané věci rozhodl bez jednání, jelikož žalobkyně s tímto postupem výslovně souhlasila a žalovaná na výzvu soudu podle § 51 odst. 1 s. ř. s. nereagovala.
17. Soud při posouzení věci vyšel z následující právní úpravy:
 - Podle § 8 písm. c) kontrolního řádu je kontrolující v souvislosti s výkonem kontroly dále oprávněn požadovat poskytnutí údajů, dokumentů a věcí vztahujících se k předmětu kontroly nebo k činnosti kontrolované osoby; v odůvodněných případech může kontrolující zajišťovat originální podklady.
 - Podle § 8 písm. f) kontrolního řádu je kontrolující v souvislosti s výkonem kontroly dále oprávněn vyžadovat od kontrolované osoby a povinné osoby další součinnost potřebnou k výkonu kontroly.
 - Podle § 10 odst. 2 kontrolního řádu je kontrolovaná osoba povinna vytvořit podmínky pro výkon kontroly, umožnit kontrolujícímu výkon jeho oprávnění stanovených tímto zákonem a poskytovat k tomu potřebnou součinnost a podat ve lhůtě určené kontrolujícím písemnou zprávu o odstranění nebo prevenci nedostatků zjištěných kontrolou, pokud o to kontrolující požádá.

Shodu s prvopisem potvrzuje M. P.

- Podle § 15 odst. 1 písm. a) kontrolního řádu se právnická osoba dopustí přestupku tím, že jako kontrolovaná osoba nesplní některou z povinností podle § 10 odst. 2 kontrolního řádu.

18. Soud o podané žalobě uvážil následovně:

19. Ze správního spisu soud zjistil, že dne 1. 12. 2021 byla žalobkyni doručena žádost o poskytnutí doplňujících informací ze dne 29. 11. 2021, č. j. ČOI 151510/21/1000, spolu s úředním záznamem ze dne 29. 11. 2021, identifikační kód 102109270032503, ve kterém byla žalobkyně vyzvána mimo jiné k předložení „*smlouvy o zájezdu č. 01908711 ze dne 23. 8. 2021 spotřebitele pana M. K.*“ a „*Veškeré písemné či emailové korespondence včetně nabídky zájezdu, na jejichž základě došlo dne 23. 8. 2021 k uzavření smlouvy o zájezdu č. 01908711 spotřebitele pana M. K.*“ (zvýraznění provedl soud). Žalobkyně reagovala dne 10. 12. 2021 tím, že mimo jiné předložila smlouvu o zájezdu č. 01908711 a korespondenci s panem M. K. ohledně smlouvy o zájezdu č. 01908711. Současně se vyjádřila k okolnostem uzavření smlouvy o zájezdu č. 01908711.
20. Dne 18. 1. 2022 byla žalobkyni doručena žádost ze dne 12. 1. 2022, č. j. ČOI 5430/22/1000, spolu s úředním záznamem ze dne 12. 1. 2022, identifikační kód 102201120032504, ve kterém byla žalobkyně vyzvána, aby předložila „*nabídku zájezdu, na [jejímž] základě došlo dne 23.8.2021 k uzavření Smlouvy o zájezdu č. 01908711 spotřebitele pana M. K. do destinace Turecko (Antalya), Turecká riviéra – Kemer – Hotel Club Boran Mare Beach***** v době 5.9.2022 – 14.9.2022*“. Žalobkyně reagovala dne 28. 1. 2022 zasláním vzoru smlouvy.
21. Následně bylo žalobkyni dne 23. 2. 2022 doručeno oznámení o provedené kontrole ze dne 21. 2. 2022, č. j. ČOI 23901/22/1000, spolu s protokolem o kontrole ze dne 17. 2. 2022, identifikační kód 102109270032504, ve kterém bylo obsaženo zjištění o porušení povinnosti podle § 8 písm. c) a f) v návaznosti na § 10 odst. 2 kontrolního řádu, tím, že na opakovanou výzvu nepředložila nabídku zájezdu, ani se k požadovanému dokumentu nijak nevyjádřila. Proti protokolu o kontrole podala žalobkyně dne 10. 3. 2022 námitky k protokolu o kontrole ze dne 9. 3. 2022, ve kterých argumentovala tím, že předložený vzor smlouvy představuje nabídku smlouvy o zájezdu č. 01908711 tak, jak jej požadoval prvostupňový orgán ve svých výzvách. Současně žalobkyně namítala, že k předložení nabídky zájezdu nebyla vyzvána opakovaně, jak tvrdil prvostupňový orgán. Námitky žalobkyně byly zamítnuty sdělením o vyřízení námitek ze dne 5. 4. 2022, č. j. ČOI 36564/22/1000.
22. Spor mezi účastníky spočívá zejména v rozdílném výkladu pojmu „nabídka zájezdu“, který byl užit ve výzvách, respektive v úředních záznamech prvostupňového orgánu. Dle soudu žalobkyně fakticky zredukovala pojem nabídka zájezdu pouze na „návrh na základě, kterého byla uzavřena smlouva o zájezdu č. 01908711“ (návrh – oferta ve smyslu § 1731 občanského zákoníku), čímž zcela opomenula obecně užívaný pojem „nabídka zájezdu“. Nabízení zájezdu zmiňuje například § 1 odst. 1 písm. a) zákona č. 159/1999 Sb., o některých podmínkách podnikání a o výkonu některých činností v oblasti cestovního ruchu. Soud má za to, že pojem „nabídka zájezdu“ je v oblasti cestovního ruchu zažitý a užívaný pojem, jenž je spojen s nabídkou zájezdu obsahující informace ve smyslu § 9a zákona č. 159/1999 Sb., které bývají zpravidla uvedeny v různých katalogích cestovních kanceláří nebo na jejich internetových stránkách. Pojem „nabídka zájezdu“ je běžně používán i v rámci správních řízení, lze poukázat například na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 7. 1. 2016, č. j. 7 As 264/2015-37.

Shodu s prvopisem potvrzuje M. P.

23. Jak uvedla žalovaná v odůvodnění napadeného rozhodnutí, z obsahu vzoru smlouvy a vyjádření žalované ze dne 10. 12. 2021 vyplývá, že se spotřebitel s nabídkou zájezdu seznámil prostřednictvím internetových stránek www.blue-style.cz. Z obsahu vzoru smlouvy nevyplývá, že by v sobě obsahoval všechny informace požadované § 9a zákona č. 159/1999 Sb., avšak zahrnoval předpřipravené prohlášení spotřebitele o tom, že „Odesláním vyplněné objednávky dále stvrzuji, že jsem obdržel/a a seznámil/a se se všemi informacemi ve smyslu § 2527 a § 2528 zákona č. 89/2012 Sb. (dále jen „OZ“) a dále ve smyslu § 9a zákona č. 159/1999 Sb. (dále jen „ZoCR“), které jsou uvedeny dále v katalogu a/nebo v samostatné nabídce, VSP a ve Všeobecných informacích“. Zde je zjevný odkaz na katalog nebo samostatnou nabídku zájezdu, které prvostupňový orgán po žalobkyni požadoval ve svých žádostech, konkrétně v úředním záznamu ze dne 29. 11. 2021 a poté opakovaně v úředním záznamu ze dne 12. 1. 2022, a které žalobkyně ani po opakované výzvě nepředložila.
24. Soud dodává, že vzor smlouvy kromě citované pasáže i na jiných místech odkazuje na jiné dokumenty (podstatné informace vztahující se k zájezdu, katalogy, dodatečné nabídky neuvedené v katalogu, rovněž i na předání formuláře dle § 9a odst. 1 zákona č. 159/1999 Sb.), pročež je zřejmé, že vzor smlouvy nemohl být úplnou a řádnou nabídkou zájezdu ve smyslu § 2524 občanského zákoníku ve spojení s § 9a zákona č. 159/1999 Sb. Soud podotýká, že žalobkyně v žalobě sice popsala kontraktační proces s tím, že vzor smlouvy představoval konkrétní nabídku, netvrdila však, že vzor smlouvy sám o sobě splňoval zákonné požadavky na nabídku zájezdu.
25. Nelze tedy tvrdit, že prvostupňový orgán s žalobkyní řádně a srozumitelně nekomunikoval, jak po kontrolním orgánu požaduje rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 7. 4. 2021, č. j. 8 As 102/2019-31, neboť výklad pojmu „nabídka zájezdu“ nepovažuje soud za neurčitý. Zejména žalobkyni coby podnikatelce v cestovním ruchu musí být jeho obsah znám, resp. musejí jí být známy povinnosti vyplývající z příslušných ustanovení občanského zákoníku a zákona č. 159/1999 Sb. Žalobkyně si též musela být vědoma obsahu svého vzoru smlouvy, který četně odkazuje na jiné dokumenty.
26. Pokud se jedná o údajné nové skutečnosti nebo právní posouzení, za které žalobkyně považovala závěr prvostupňového orgánu na straně 4 prvostupňového rozhodnutí, že žalobkyně namítala, že „(...) *součinnosti splnila poskytnutím zákaznickovy nabídky (oferty)*, na jejímž základě došlo k uzavření smlouvy o zájezdu“, když žalobkyně namítala, že toto nikdy netvrdila, pak soud podotýká, že se jedná pouze o jiné právní hodnocení vzoru smlouvy, než jaké měla žalobkyně (dle prvostupňového orgánu šlo o ofertu, dle žalobkyně o nabídku zájezdu). Na závěru, že žalobkyně nevyhověla výzvám prvostupňového orgánu, se nic nezměnilo. Soud tedy nezjistil, že by žalobkyně byla zkrácena na svých právech podle § 36 odst. 1 a 3 správního řádu, mimoto žalobkyně žádné konkrétní zkrácení na svých právech v tomto směru ani netvrdila.
27. Žalobkyně též podotkla, že ve svém vyjádření ze dne 10. 12. 2021 k nabídce zájezdu nic nesdělila (tj. nesdělila, že šlo o nabídku prostřednictvím internetových stránek), pouze k dotazu prvostupňového orgánu popsala, jak byla vytvořena smlouva o zájezdu. Soud konstatuje, že řešení otázky, kde byla zveřejněna nabídka zájezdu, není podstatné pro nynější řízení, neboť jeho předmětem je otázka, zda žalobkyně předložila, či nepředložila nabídku zájezdu, nikoli v jaké formě se spotřebitel s touto nabídkou zájezdu seznámil. Nadto je námitka žalobkyně lichá. Rozporovaný závěr žalované na straně 4 napadeného rozhodnutí je totiž nutné posoudit v celém kontextu napadeného rozhodnutí. Ze správního spisu soud ověřil, že žalobkyně ve vyjádření ze dne 10. 12. 2021 uvedla „Smlouva

Shodu s prvopisem potvrzuje M. P.

o zájezdu č. 01908711 byla vytvořena přes internet, prostřednictvím webových stránek www.blue-style.cz“, což odpovídá závěrům žalované. Skutečnost, že vzoru smlouvy musela předcházet nabídka zájezdu, dovodila žalovaná z obsahu vzoru smlouvy, viz výše.

28. Předložením vzoru smlouvy, nikoli nabídky zájezdu, na základě které byla následně uzavřena smlouva o zájezdu č. 09108711, tedy žalobkyně opakovaně nesplnila povinnost uloženou v úředních záznamech ve smyslu § 8 písm. c) a f) ve spojení s § 10 odst. 2 kontrolního řádu, tím nesplnila svou povinnost součinnosti podle § 10 odst. 2 kontrolního řádu, čímž naplnila skutkovou podstatu přestupku podle § 15 odst. 1 písm. a) kontrolního řádu.
29. Na základě výše uvedeného závěru nelze přisvědčit argumentaci žalobkyně, podle které nebyla naplněna materiální stránka přestupku. Ze správního spisu vyplývá, že žalobkyně byla k předložení nabídky zájezdu vyzvána dvakrát s dostatečnou lhůtou. Soud při posouzení této žalobní námítky vzal v potaz, že žalobkyně po většinu správního řízení součinnost poskytovala, avšak ve vztahu k předložení předmětné nabídky zájezdu řádným výzvám nevyhověla. Jak prvostupňový orgán, tak žalovaná se ve svých rozhodnutích dostatečně zabývaly otázkou naplnění materiální stránky přestupku ve smyslu žalobkyní odkazového rozsudku sp. zn. 7 Afs 27/2008. Nepředložení nabídky zájezdu mělo za následek nemožnost prvostupňového orgánu pokračovat v kontrole zaměřené na prověření postupu cestovní kanceláře vůči spotřebiteli a prvostupňový orgán tak neměl možnost v rámci své dozorové pravomoci zjistit, zda byly dodrženy právní předpisy poskytující ochranu spotřebitelům. Nelze přisvědčit námitce žalobkyně, že došlo k nepochopení kontrakčního postupu žalobkyně, nebo k nesprávnému definování požadavku. Jednáním žalobkyně byla naplněna materiální stránka přestupku podle § 15 odst. 1 písm. a) kontrolního řádu.
30. Lze dodat, že žalobkyně argumentovala, že podle konstantní judikatury Nejvyššího správního soudu jsou za přestupek považována mnohem závažnější jednání, tuto svou tezi ovšem nijak neupřesnila. K tomu soud poukazuje na skutečnost, že žalobkyni byla uložena pokuta ve výši 5 % horní hranice sazby (§ 15 odst. 2 kontrolního řádu). Takto nízká pokuta přitom mj. reflektuje právě žalobkyní vyzdvihovaný fakt, že svou povinnost součinnosti jinak plnila, což snížilo závažnost jejího jednání.

V. Závěr a rozhodnutí o nákladech řízení

31. Soud tedy neshledal žalobu důvodnou, a proto ji podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.
32. Výrok o nákladech řízení je odůvodněn § 60 odst. 1 s. ř. s., neboť žalobkyně nebyla ve sporu úspěšná a žalovanému správnímu orgánu žádné náklady v řízení nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den

Shodu s prvopisem potvrzuje M. P.

lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha dne 13. prosince 2023

Milan Tauber v. r.
předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje M. P.